

Bugün Benim Doğum Günüm

– GürhanGürses · 21 Mayıs 2012

Bugün benim doğum günüm. Çokça hüznün çokça acı çokça zulüm! Okuyana çokça ders var belki, belki de kendi sayıklamalarım bana dahi faydası yok. Çokça hayal kırıklığı, çokça hüznün, çokça pişmanlık, çokça keşkelerle dolu bir yaşam.

Yolun yarısını devirdik. Cahit Sıtkı'nın kulağı çınlasın. Yaş otuz beşi çoktan aştı. Kendimizi adadığımız mekânlar oldu. Ömrümüzün olmazsa olmazı sandığımız yerler oldu. Vazgeçilmez olduğumuz günler oldu. Vazgeçildiğimiz günler oldu. Hiçbiri koymadı bana. Başkalarının üfürükten almış olduğu takdirler bizim gözümüzde tuvalet kâğıdından öte bir mana ifade etmedi. Sırtı sıvazlanıp ama kıcı tekmelenenlerden olmadık. Ele etek öpüp basit esprilerin malzemesi de olmadık. Sadece ihaneti gördüm. Bir çift fıldır fıldır gözde. Sonra yansımalarını öbür patlak mı patlak gözlerde. İşte kapalı kapılar ardındaki hoş sohbetlerde gece yarısına kadar süren yol gezmelerinde, eğlenceli yemek fasıllarında, muhabbeti basit mevzularda sakız oldu kimliğimiz. Birileri daha öncede başka ağızlarca çiğnenmiş olan mesnedi olmayan ama getirisi olan etiketi iğrenç ve leş kokulu ağızlarıyla zerk ediyorlar mühim birilerine. Bizler ise "Vatan, Millet, Sakarya" üçgeninde tur atıyorduk naçizane. Ah kafam diyorum bugün. Ah aklım diyorum bugün. İplerini pazara çıkartacak denli malzeme varken boş yere durduk. İyi mi ettik kötü mü bilmiyorum.

Bugün benim doğum günüm. Çokça hüznün çokça acı çokça zulüm! Bugün çokça rahatım. Çok şükür! Öğrencilerim oldu; hepsi birbirinden kıymetli inanın. Hepsi cihana değer. Bizim asıl ödülllerimiz bunlar oldu. Bir gülümseme, bir hatır sorma, bir selamlaşma, bir nasılsınız hocam demek... Bunların zevkini ve bizlere katmış olduğu manayı izah edemem. Hepiniz iyi ki yaşamımda bir şekilde yer aldınız ve beni de onurlandırdınız. Hayatınıza bir şekilde imza atmamız ve sizinde bizim hayatımıza bir parafılık da olsa katkı sunmanız çok güzel.

Kartvizitim olmadı dayısı mebus diye... Parası var diye referansım olmadı. Okumuşluğumuz kaç para eder bu toplumda o da meçhul? Yazmışlığımız, kitap düşkünlüğümüz, dergiciliğimiz hakeza! Daha genciz diyeceğim ama kafamın içi büyükşehir kalabalığı gibi... Binlerce insanın sesi, boy boy, soy soy, mezhep mezhep, renk renk, cins cins insan tanıdım. Allah'a çok şükür tamamına yakını ile dost oldum. Hep tarafsız oldum ve hep eşit davrandım. Taraf olmayanın bertaraf olacağını biliyordum. Herkesin kişisel başarı olarak addedebileceği hiçbir şey yaşamadım. Sadece doğru bildiğim yolda yürüdüm. Yalana düşmedim, ihanete asla bulaşmadım, kimseyi ispiyonlamadım, kimseyi karalamadım ona, buna, şuna. Birilerinin gözüne girmek için şaklabanlıklar da yapmadım. Yalan söylemedim asla. Hiçbir fikrin yobazı olmadım. Yalakalık asla yapmadım. Değer bildim, çalışanı baş üzre taşıdım. Değer bilmeyeni amiyane tabirle iplemedim bile. Makamla adam olunamayacağını bilakis makamın adamla değer kazanacağına inandım.

Bugün benim doğum günüm. Çokça hüznün çokça acı çokça zulüm! Benim hikâyem bu. Ceketimi aldım

ve hızla çıktım adam gibi adam olmanın para etmediği yerden. Bir daha dönmedim. Kalsam ben ben olmaktan çıkacaktım. Gitsem ruhum bedenden ayrılacaktı. Bana layık olmadığım tarzda etiketler bulaşırken orada hiçbir şey olmamış gibi kalamazdım. Ya kalıp mücadele edecektim yalan rüzgârlarına karşı yahut her şeyi onlara bırakıp gidecektim hesapsız. Zor olanı yaptım bence. Kolay olan orada kalıp diğerleri gibi hiçbir şeye itiraz etmeden emme basma tulumba gibi onların her dediğini yapmak olacaktı. Yapamazdım yapmadım.

Anlayamadığım toplumun neden sustuğu? Hala çözebilmiş değilim bunu! Güç karşısında makam karşısında ilçemin neden korktuğunu idrak edemiyorum? Hangi yüzyıldayız hala ağalık beylik dönemi psikolojisi ile hareket edenler var. Olmaya ki işimiz düşün olmaya ki selamı kessinler. Onların orada olması sizden dolayıdır diyeceğim geliyor ama kim duyar? Onlar olmasa da olur lakin siz olmasanız hiçbir şey olmaz demek istiyorum lakin kulaklar duymaz. Ey halkım ortada bir haksızlık var demek istiyorum ama kimse dinlemiyor kendinden olanı. Kimse önemsemiyor kendi evladını...Ama ortada haksızlık var diyeceği geliyor insanın. Yanlışlık var. Kabahat var. İspiyon var. İkiyüzlülük var. Yalan var. İftira var. Yetmez bunların karşısında herkesin kul köle olduğu makam çıkarı var. Yeşil kart var adam kayırma işi var iş görme hesabı var torpil var yalakalık var. Bizden olanın canı cehenneme anlayışı var. Yaşadım gördüm yaşayın görün.

Bugün her şeyi aştım. Kişileri kurcaladıkça ne kokular geldiğini gördüm. Ne çıkar ilişkileri kurulduğunu, ne adamların yok yere heba edildiğini gördüm. Haksızlık yapanın umulmayacak denli kısa sürede yerinden olduğunu gördüm. Kimsenin ahının yerde kalmayacağını... İftira edenin er geç belasını bulacağını gördüm. Yaşını başını almış cesetlerin çocukları yaşındaki adamların sebze poşetlerini taşıdığını görüyor, onların "oğlum" ifadelerine muhatap olduklarına şahit oluyorum. Vay benim zavallı insanlarım diyorum.

Daha güzel, daha sağlıklı ve daha özgür bir ilçeyi hayal ettim hep. Yalana, yanlışla, kusura ve kabahate düşmeden bazı şeylerin yapılabileceğini gördüm. Tezgâhını kuranların saltanatının kolayca yıkılmayacağını ama taşı delenin yine suyun sürekliliği olduğunu anladım. Bunu yıkmak için Karakoçan'da ciddi bir siyaset lazım. Düşünceler ve partiler üstü bir ortak akıl lazım. Sen sen ayrıl diyeceğiz beraber, sen uzak dur bir süre diyeceğiz, sen sakın yaklaşma diyeceğiz, sen asla ortalıkta görünme diyeceğiz. Ve kalkıp ilçe hesabına ve ilçe halkı adına yapılan her türlü yanlış düzeltereğiz. Bugün benim doğum günüm. Çokça hüznün çokça acı çokça zulüm! Benim hikâyem bu. Kaç haksızlığın tezgâhından geçtim. Kaç ihaneti gördüm yüzüme gülerken. Aldırmadım. İnsanların göre göre kuyunu kazması ne kadar da tuhaf! İnsanlığa sığmaz gerçi. Bile bile seni kandırdığını zannedenlere acıyan gözlerle bakmak ne kadar insani?

Çocuklar inanın inanın çocuklar
Güzel günler göreceğiz güneşli günler
Motorları maviliklere süreceğiz
Güzel günler göreceğiz güneşli günler

Bugün benim doğum günüm, inanın çocuklar yarın daha güzel günler görecekiz. Başkasının gölgesinde kalmayın. Başkasının ayak izinde yürümeyin. Başkalarını asla ve asla körü körüne takip etmeyin. Ve en önemlisi kendinizi değersiz görmeyin. Kulun kula üstünlüğü makamla değildir. Para ile hiç değildir. Irki hususlarla ilgisi dahi yoktur. Renginizin ne olduğunun hiçbir önemi yoktur. Kendinize inanın yeter, gölgeniz zaten arkanızda gelecektir. İziniz zaten başkalarına yol olacaktır.

Bugün benim doğum günüm. Bir isyan ateşidir bu yaş. Bir tavırdır haine, müfteriye, hak bilmeze yönelik. İsterim ki güneşe yolculuk başlasın. Herkes güneşe dönsün yüzünü... Karanlık olan arkada kalsın. Geride kalsın daima.